

Diktatúra és demokrácia

A diktatúra és a demokrácia az osztálytársadalmakban elkerülhetetlenül megtalálható, egymást kiegészítik, alapvetően az uralkodó osztály osztályuralmát szolgálják, amely változatos formában alapvetően az uralkodó osztályok számára demokrácia, az elnyomott osztályok számára azonban mindenképpen, elkerülhetetlenül a diktatúra különböző formáiban valósul meg.

A demokrácia a kapitalizmusban a bér-rabszolgaság színvonalán valósul meg, ami valójában diktatúra a többségben lévő proletár dolgozók számára, mert alacsonyabb rendű munkaerő árak csupán. A kapitalizmus bér-rabszolgatartó társadalom, az ennek megfelelő demokráciával és diktatúrával.

A kapitalizmusban a demokrácia alapvetően a kapitalista bér-rabszolga vásárlók számára valósul meg, célja az élőködés törvényes biztosítása. A bér-rabszolgák a kapitalista demokráciában alapvetően a kizsákmányolóik közül választanak, amit a kapitalista államhatalom, az alap és felépítmény garantál. A kapitalizmus diktatúrája a szocializmussá érésével a védelmében kapitalista osztály önkényuralommá változott, ez a **fasiszta-kapitalizmus**.

A demokrácia a szocializmusban a **szocialista demokrácia** formájában valósul meg a dolgozók számára, azonban a kapitalizmus hívei számára ez diktatúra. A szocialista demokrácia a valódi, a politikai-gazdasági-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokrácia, ami a dolgozók számára demokrácia. A szocialista demokrácia csak a szocializmus/kommunizmusban valósulhat meg.

A szocializmusban a kapitalizmusra törekvőket a többség érdekében ki kell zárni a hatalomból, mert a dolgozók feletti felsőbbrendű élőködésre törekednek. A kapitalizmus a diktatúrát a látszatdemokráciával együtt valósítja meg, mert szüksége van a bérrabszolgákra, nem tehet mást, ezért általában eltűri a mozgalmait, de távol tartja őket a tényleges hatalomtól.

Marxista fogalomlexikon

Demokrácia: legáltalánosabb értelemben olyan politikai rendszer, amelyben a hatalom forma szerint az egész nép kezében van, ténylegesen azonban valamely osztály diktatúrája érvényesül.

A burzsoá politikusok és a reformisták a demokrácia fogalmát rendszerint elszakítják a konkrét gazdasági-társadalmi tartalomtól és főleg formális jegyek alapján ítélik meg.

A marxizmus-leninizmus a demokráciát konkrét társadalmi-gazdasági tartalmában és feltételeiben vizsgálja. A kizsákmányoló rendszerekben a demokráciának csak külső látszata van meg, a valóságos népuralom sohasem valósulhat meg benne.

A demokrácia csak az elnyomó osztályok (a kisebbség) számára van biztosítva, az elnyomott osztályok (a többség) számára ugyanakkor ez diktatúrát jelent. A polgári demokráciákban a burzsoázia formális szabadságjogokat biztosít (alkotmányt, parlamentet és más képviseleti intézményeket hoz létre, általános választójogot ad stb.), de minden módon akadályozza, hogy a tömegek valóban élhessenek is azokkal.

Ha a burzsoázia uralmát veszély fenyegeti, akkor elveti a polgári demokratikus szabadságjogoknak még a látszatát is, és nyílt terrorista diktatúrához folyamodik. A demokrácia új, magasabb rendű formája a **szocialista demokrácia**, amely a nép többségének, a dolgozó tömegeknek a demokráciája.

Polgári demokrácia

Polgári demokrácia az kapitalizmus, vagyis piacgazdaság, felsőbbrendűség, bér-rabszolgaság, kizsákmányolás, élősködés, imperializmus, az emberi jogok megsértése. Ami azonban a termelőerők fejlődésével szocializmussá, **kapitalista szocializmussá** érik. A védelmét a fasiszta-kapitalizmus a **mosolygó fasizmus** formában szolgálja. A demokrácia és az emberi jogok csak ezen a színvonalon valósulhatnak meg.

A **mosolygó fasizmus** a hitleri típusú fasizmushoz hasonlóan a kapitalisták felsőbbrendű önkényuralma a dolgozó proletárok felett. Célja ugyanaz, mint a hitleri fasizmusnak, totális hatalom a bér-rabszolgák felett a kapitalisták élősködés érdekében.

A **polgári demokráciában** a kapitalista osztály önkényuralom, a **mosolygó fasizmus** formában valósul meg. A demokrácia csak színjáték. A hatalomban a dolgozó többség legfeljebb csak a formális demokrácia színvonalán vesz, vehet részt. **A polgári demokráciában** a dolgozó proletárok bér-rabszolgák. Így számukra a demokrácia csak nagyon alacsony színvonalon lehetséges, mert a kapitalizmusban csak beszélőszerszámok lehetnek csupán.

A kapitalizmus társadalmi tudata, világnézete, erkölce a kizsákmányolást, a bér-rabszolgaságot, az élősködést, a felsőbbrendűséget szolgálja, amit a többség általában elfogad. Ez azonban nagyon alacsony emberi méltóságot jelent.

Ezért a dolgozó proletárok többsége az osztályharcban, az osztályérdekeik érdekében legfeljebb csak passzívan vesz részt. Ami végül is a demokrácia hiányában, az objektív ellentmondások fokozódása, megoldhatatlansága, a kapitalizmus általános válsága, rothadása miatt pusztítóvá válik. Ekkor vagy a szélsőséges hitleri típusú klasszikus fasizmus vagy a szocialista forradalom jön, ez elkerülhetetlen a kapitaliz-

musban.

Azonban a mosolygó fasizmusban a klasszikus fasizmus az esélyesebb. A kapitalizmus rothadása és a polgári demokrácia társadalmi tudata a klasszikus fasizmusnak kedvez, ami az emberiség pusztulását okozhatja.

A mosolygó és a klasszikus fasizmus az kapitalizmus, ami harc a valódi, a szocialista demokrácia, a kommunizmus, a gondolkodó emberré válás ellen, így ez még csak az emberiség gondolkodó állat kora lehet. Az ember az embernek a farkasa, még gondolkodó állat csupán.

A **kapitalista szocializmusban** már egyre magasabb életszínvonalon élhetnek a proletár bérrabszolga beszélőszerszámok, a szocializmus értékei közül néhány kezd megvalósulni, de a kapitalista élőködés határtalanra válik és egyre szélsőségesebben megoszlik az emberiség.

A **polgári demokráciában** a tudománytalan vallásos zavaros világnézet, a kapitalizmus működési módja és individualista erkölce miatt a világgazdaság anarchiában létezik. Így a válságok, háborúk, népi pirtások elkerülhetetlenek, a lehetőségekhez képest az emberiség jelentős része nyomorog.

Az emberiségnek, ha létezni akar, akkor választania kell vagy marad a fasizmus pusztulásba vezető útján vagy irány a népi demokrácián keresztül a szocializmus, majd a kommunizmus, ez elkerülhetetlen. Az alternatíva a pusztulás.

Filozófiai kislexikon

A polgári társadalomtudományokban legelterjedtebb verzió a **demokráciáról** a többségi kormányzás elve. Ez azonban semmiképpen sem jelenti a többség érdekében folytatott kormányzást, hanem csupán a többség egyetértésével való kormányzást.

A polgári álláspont szerint a **demokrácia** olyan politikai rendszer, amelyben a politikát közvetlenül vagy közvetve a többség határozza el, és a kisebbségnek, melynek véleménye különbözik a többségétől, joga van politikája kifejtésére és ezáltal többséggé válásra. Ez az álláspont lehetővé teszi a tőkés politikai csoportok szabad játékát, amit „alternatíváknak” neveznek. Az állampolgárok azonban többnyire hamis alternatívák között hányódnak, miközben igyekeznek elhívetni velük, hogy tevékeny, alkotó részesei a politikai folyamatoknak.

Demokrácián a burzsoázia nem lényegi-uralmi viszonyokat ért, hanem csupán az uralomhoz kapcsolódó formai oldalt. E korlátozott értelmezés kereteit a **polgári demokrácia** és annak elmélete saját talaján soha nem léphette túl, sőt, csak ritka történelmi pillanatban tudta ezeket a kereteket is kitölteni.

A **marxizmus** — szemben a polgári társadalomtudománnyal — mindig a **demokrácia** és uralom kapcsolatát tette első helyre és a demokrácia osztálytartalmát kutatta. Ebben a felfogásban a demokrácia és diktatúra nem egymással ellentétes, nem egymást kizáró fogalmak.

Népi demokrácia

Amíg a termelőerők még nem értek meg a szocializmusra, a létfeltételekért a fejlődésre szükségszerűen a kollektívizmussal szemben az egyéni érdek hajtóereje a meghatározó és a kedvezőbb is.

Ezért a szocializmusig a kapitalizmus forma kedvező és nagyon hatékony a fejlődésre, ami azonban a világnézete, erkölce és a működési módja miatt elkerülhetetlenül szélsőségesen megosztja az emberiséget.

A szocializmusig a kapitalizmus minden hibája ellenére hatékonyan fejleszti a termelőerőket, a **népi demokrácia** ezt használja ki. Azonban a Szovjetunió Sztálin vezetésével hatékonyan próbálta kezelni ezt az ellentmondást, a körülményekhez sikeresen és eredményesen alkalmazkodott és hatalmasat fejlődött.

A termelőerők szocializmushoz szükséges színvonalán valósulhat meg a szocializmusra jellemző munka szerinti elosztás. Akkor amikor a termelőerők fejlettsége, színvonala a létfeltételek biztosítására már mindenki számára elegendő (lehetne), akkor a létfeltételekért a kíméletlen verseny szükségszerűen csökken, értelmetlenné, károssá, öncélúvá, pusztítóvá válik, már alapvetően csak a felsőbbrendűséget, az élőködést szolgálja.

Csak a termelőerők magas színvonalán valósítható meg hatékonyan a szocializmusra jellemző munka szerinti elosztás, a szocializmusra jellemző humánus emberi érték, ami út a gondolkodó emberré váláshoz. Ekkor már szükségessé és elkerülhetlenné válik a szocializmus megvalósítása, mert az alternatíva a fasiszta-kapitalizmus barbársága, az emberiség pusztulása.

Addig azonban a létfeltételekért az egyéni érdek a meghatározó, ami a kapitalista-szocializmust (kihagyva) meghaladva a népi demokratikus formában már hatékony és biztonságos a fasiszta-kapitalizmus ellen.

A kapitalista-szocializmus és a **népi demokrácia** alapvetően a társadalmi tudatosságban, az individualista és a kollektív erkölcs harmóniájában, a kapitalista és a következetesen tudományos világnézetű kommunista vezetésben különbözik egymástól. A kapitalizmus ekkor már a fasiszmussal harcol a gondolkodó emberré válás ellen. A népi demokrácia ezt törli meg a társadalmi tudatossággal.

Azonban a kapitalizmus imperialista korszakában a szocializmussáérésével a szocializmus megakadályozása érdekében totális kapitalista osztály önkényuralommá, a fasiszta-kapitalizmussá alakult át, vagy erre törekszik. Ekkor már a kapitalizmus minden formája lényegében fasiszmus, vagyis felsőbbrendű kapitalista osztály-önkényuralom a szükségletnek megfelelő formában.

Mert a polgári demokráciában működő kapitalizmus is a túlnyomó többséget valójában felsőbbrendűen kizárja a gazdasági-politika hatalomból, hasonlóan, mint a klasszikus hitleri fasiszmus, bár nem olyan erőszakosan.

A polgári demokráciában működő kapitalizmus a **mosolygó fasiszmus**, amely formális demokráciában működik totális hatalommal. A kapitalizmus a körülményekhez alkalmazkodva vagy a hitleri klasszikus vagy a mosolygó fasiszta formát választja. Mert mindegyik kapitalizmus bér-rabszolgatartó társadalmi forma felsőbbrendű totális hatalommal a többség felett.

A **népi demokrácia** forma segíthet a fasiszmus legyőzésében. A népi demokrácia átmeneti forma a szocializmusba, ami még nem szocializmus, de már nem kapitalizmus, azonban már a tudományos világnézetre alapuló társadalmi tudatosság a meghatározó.

Kialakulóban van a szocialista kollektív forma, azonban a termelőeszközök magántulajdona még jelentős, de a népgazdaság már alá van rendelve a társadalom érdekeinek. A népi demokráciában a gazdasági válságok elkerülésére már tervgazdálkodás van, ez alapján a magántulajdonra alapuló kapitalista gazdaság is az egész társadalom érdekét szolgálja.

A **népi demokrácia** a szocializmushoz fejletlen termelőerők színvonalán már a tudományos világnézetre épülő társadalmi forma, ezért csak a **marxista-leninista kommunista párt lehet a vezetője**.

Kezd kibontakozni a szocialista demokrácia, azonban még bér-rabszolgaság is van, így az osztályharc elkerülhetetlen, ami jelentős probléma, mert a kommunista pártnak figyelembe kell vennie a kapitalizmus és a szocializmus sajátosságait és a társadalom érdekeit is.

A cél a szocializmus, amihez a legdemokratikusabb formában és gyorsan kell a termelőerőket fejleszteni, ebben segít a tudományos világnézet.

A **népi demokráciában** a **proletárdiktatúra** a marxizmus-leninizmus vezérfonalán járó kommunista párt vezetésével a dolgozók támogatásával és részvételével az önkényuralomra, az ellenforradalmi kapitalista, fasiszta uralomra török ellen működik és biztosítja a népi demokrácia fejlődését.

A **népi demokráciában** a **ki kit győz le** harca napirenden van ezért a proletárdiktatúrának meghatározó szerepe van. Magyarországon a polgári demokrácia, a fasiszta-kapitalizmus mosolygó fasiszta formája legyőzte a dolgozó nép hatalmát, megfosztotta a dolgozókat a gazdasági-politikai hatalmától és bér-rabszolgaság, kizsákmányolás valósult meg.

Marxista fogalomlexikon

A Kapitalizmus Általános Válsága: a tőkés társadalom mindenoldalú, a gazdasági alapra és a felépítményre egyaránt kiterjedő, a rendszer hanyatlását kifejező válsága. Nem azonos a túltermelési gazdasági válságokkal, amelyek a gazdasági élet visszatérő megrázkódtatásai.

Fordulat Éve: Magyarország történetében az 1947 elejétől 1948 közepéig terjedő időszak, amikor is az MKP vezetésével a népi erők döntő csapást mértek a reakció gazdasági és politikai pozícióira, a termelési eszközök döntő részét állami tulajdonba vették, a burzsoáziát kiszorították a hatalomból, és a hatalom teljes egészében a dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály kezébe került.

A **népi demokrácia** (azóta) a **proletárdiktatúra funkcióit** (gyakorolja) **gyakorolta**. E fejlődés döntő tényezője volt, hogy az MKP következetes politikája a baloldali szociáldemokraták fellépése következtében – miután kiűzték pártjukból a jobboldali elemeket – létrejött a munkásosztály egységes marxista-leninista pártja, a Magyar Dolgozók Pártja (MDP), hogy a Kiszegzdepárt, valamint a Nemzeti Parasztpárt megtisztította sorait a reakciós elemektől, felismerte a munkásosztály és pártja vezető szerepét és csatlakozott a szocialista célkitűzésekhez.

Ellenforradalom: a forradalomban legyőzött reakciós osztályok támadása a haladó új társadalmi rendszer ellen; a forradalom előtti, vagyis a már idejétmúlt gazdasági,

társadalmi és politikai rendszer erőszakos visszaállítása.

Proletárdiktatúra: a proletariátus államhatalma, amely a tőkés rendszer megszüntetése és a burzsoá államgépezet szétzúzása eredményeképpen jön létre.

Filozófiai kislexikon

Az **osztályharc** alapkérdése az átmeneti időszakban a „**ki kit győz le**”, vagyis az, hogy a szocializmusé vagy a kapitalizmusé lesz-e a győzelem.

Szocialista demokrácia

A **szocialista demokrácia** csak a kommunizmusban/szocializmusban valósulhat meg, mert már nincs kizsákmányolás, bér-rabszolgaság, élőködés, felsőbbrendűség.

A kapitalizmus modern bér-rabszolgatartó társadalom, bér-rabszolgasággal, kizsákmányolással, élőködéssel felsőbbrendűséggel, a tőkés osztály diktatúrájával a dolgozó proletárok felett.

A **szocialista demokrácia** a valódi, a gazdasági, politikai, társadalmi, faji, nemzeti-ségi egyenjogúságon alapuló demokrácia, ahol megvalósulnak az emberi jogok, már nincs úr és szolga sem. Ehhez azonban a termelőeszközök tulajdonának és működésének **kommunista kollektív** formában kell léteznie.

A kapitalizmus szélsőségesen megosztott bér-rabszolgatartó társadalom. A kapitalizmus annak ellenére, hogy a törvény garantálja az egyenjogúságot mégis megosztott politikai, gazdasági, társadalmi, nemzeti, faji és társadalmi osztályok szerint. De a kapitalizmus csak így működik, az erkölce és a világnézete ezt tükrözi.

A szocializmus már ellenséges osztályok-nélküli társadalmi forma, csak dolgozó osztályok, rétegek vannak (persze azért vannak gyerekek, idősek, beteget és rászorulókat is, akik azonban kötődnek a dolgozó osztályokhoz).

A kommunizmusban/szocializmusban a tudományos világnézet uralja a társadalom egész életét, azonban a tudománytalan világnézet meghaladására nevelik a népet.

A gazdaság tudatosan a tudományos világnézetre és a tudományos módszerre alapozottan társadalmi méretekben a tervgazdálkodással működik. A **tervgazdálkodás** az egész társadalom létfeltételei optimális megteremtését, a fejlődést szolgálja, az előre látható problémákra keres megoldást. A tervgazdálkodás a gondolkodó emberek módszere a harmonikus társadalmi életre, előrelátás a válságok elkerülésére, a hibák kijavítására, optimális megoldások keresése. Erre a kapitalizmus a működési módja miatt alkalmatlan, nem is kerüli el a válságokat, sőt a háborúkat és a népirtásokat sem.

A kapitalizmus világrendszerre fejlődött, de csak bizonyos nemzetek érdekei, azon belüli tőkés csoportok profit érdekei a meghatározók. Ezek a csoportok földmérétekben rabolják ki az emberiséget, a minél nagyobb profit megszerzésére terveznek, a dolgozók érdekei nem számítanak.

A **szocialista demokráciában a proletárdiktatúra** hasonlóan, mint a népi demokráciában, a **marxista-leninista kommunista párt** vezetésével a dolgozó nép osztályérdekében a társadalmi haladást szolgálja és segíti a társadalom fejlődését, valamint az ellenforradalom, a fasiszta-kapitalizmus visszaállítása ellen harcol.

A szocializmus átmeneti társadalmi forma az osztály-nélküli kommunizmusba. A termelőerők azonban még nem elegendők a szükségletek szerinti elosztásra, de a

legmeghatározottabb tényezők, az oktatás, az egészségügy, stb. már a szükségletnek megfelelően ingyenes mindenki számára és ez a kör folyamatosan, a lehetőségeknek, a fejlődésnek megfelelően bővül.

A szocializmusban a termelőerők magas színvonala miatt a létfeltételekért csökken a kíméletlen verseny szükségessége, ezért működik és fokozatosan megvalósítható a munka szerinti elosztás, ami a kapitalizmusban megvalósíthatatlan.

Csak a szocializmusban/kommunizmusban valósítható meg a **szocialista demokrácia**, mert nincs felsőbbrendűség, kizsákmányolás, élösködés, bér-rabszolgaság, megszűnik ezeknek a gazdasági, világnézeti, erkölcsi alapja, megvalósulnak az emberi jogok, ami csak a kapitalizmus meghaladásával, a kollektívizmussal lehetséges.

A marxizmus-leninizmus filozófiája

A **proletárdiktatúra állama** gyökeresen eltér a kizsákmányoló államoktól. Ez utóbbiak a kisebbség, a kizsákmányolók érdekeit fejezik ki, s a többség, a dolgozók elnyomására használják fel őket.

A proletár állam viszont minden dolgozónak, vagyis az ország lakossága túlnyomó többségének érdekeit juttatja kifejezésre, s a kisebbség, a kizsákmányolók ellen irányul. ... A **proletárdiktatúra** lényegét tekintve minden más diktatúrától eltérő diktatúra, s egyszersmind a **demokrácia** új, magasabb típusát jelenti.

Szemben a polgári demokráciával, amely mindegyik tőkésországban valójában csak a kizsákmányolók demokráciája, a **szocialista demokrácia** minden dolgozónak, a nép túlnyomó többségének demokráciája. A **proletárdiktatúrában** a szabadságjogok formális elismeréséről (ahogyan ez a tőkés világban történik) áttevődik a súlypont annak tényleges biztosítására, hogy a dolgozók élhessenek is szabadságjogaikkal.

KIÁLTVÁNY: SZOCIALISTA DEMOKRÁCIA VAGY A TŐKÉS BARBARIZMUS

SaLa közreműködésével, Mesterséges Intelligenciával készült.

I. A kapitalizmus valósága: Bér-rabszolgaság és globális rablógazdálkodás

A kapitalizmus lényege szerint szélsőségesen megosztott, modern bér-rabszolgatartó társadalom. Bár a polgári jogrend és a liberális alkotmányok formálisan garantálják a törvény előtti egyenlőséget, ez csupán képmutató paraván. A kapitalizmus a működési módjából fakadóan megosztott politikai, gazdasági, társadalmi, nemzeti, faji és társadalmi osztályok szerint. Erkölce és világnézete ezt a megosztottságot és az egyéni önzést tükrözi.

A liberális gazdaságelmélet azzal legitimálja a profitot, hogy az a kockázatvállalás és az innováció jutalma. Valójában a profit nem más, mint törvényesített lopás: a munkásosztály által megtermelt többletérték erőszakos eltulajdonítása.

A kapitalizmus mára világrendszerre fejlődött, de működését kizárólag bizonyos centrum-nemzetek érdekei és a tőkés csoportok profitérdekei határozzák meg. Ezek a csoportok földmérétekben rabolják ki az emberiséget, a minél nagyobb profit megszerzésére terveznek, miközben a dolgozók érdekei egyáltalán nem számítanak.

A kapitalizmus a saját belső ellentmondásai miatt képtelen elkerülni a ciklikus vál-

ságokat. A modern korban, a technika és a magántulajdonban lévő csúcstechnológia fejlődésével a profitsivatag és az embertelen körülmények fenntartása közvetlenül az emberiség pusztulását fogja okozni.

II. A szocialista demokrácia és a kollektivizmus

A szocialista demokrácia a valódi – a gazdasági, politikai, társadalmi, faji és nemzetiségi egyenjogúságon alapuló – demokrácia. Ebben a rendszerben megvalósulnak a valóságos emberi jogok, és végleg megszűnik az úr és szolga közötti alá-fölérendeltség. Ehhez azonban elengedhetetlen, hogy a termelőeszközök tulajdona és működése kommunista, kollektív formában létezzen.

A szocialista demokrácia csak a kommunizmusban és a szocializmusban valósulhat meg, ahol már nincs kizsákmányolás, bérabszolgaság és élősködés. A szocializmus már ellenséges osztályok nélküli társadalmi forma, ahol kizárólag egymással szövetséges dolgozó osztályok és rétegek léteznek (a gyermekek, idősök és betegek szervesen kötődnek a dolgozókhöz, ellátásuk biztosított).

Mivel megszűnik a kizsákmányolás gazdasági, világnézeti és erkölcsi alapja, a létfeltételekért folyó kíméletlen piaci verseny szükségessége is elenyészik. Ez teszi lehetővé a munka szerinti elosztás fokozatos megvalósítását, ami a kapitalizmusban strukturálisan lehetetlen.

III. Tudományos világnézet és Tervgazdálkodás

A kommunizmusban és a szocializmusban a tudományos világnézet – a dialektikus és történelmi materializmus – uralja a társadalom egész életét. A tudománytalan, idealista és vallásos világnézeteket az állam nem adminisztratív erőszakkal, hanem felvilágosítással és céltudatos neveléssel haladja meg. A művészet a valóság sajátos esztétikai bemutatása, de a világ objektív, gyakorlatban ellenőrizhető megismerését egyedül a materialista tudomány biztosítja.

A szocialista gazdaság társadalmi méretekben a tervgazdálkodással működik, amely tudatosan a tudományos módszerre alapozott.

- A tervgazdálkodás az egész társadalom létfeltételeinek optimális megteremtését és a fejlődést szolgálja.
- Ez a gondolkodó emberek módszere a harmonikus társadalmi életre.
- Lehetővé teszi az előre látható problémák tudományos megoldását, a válságok elkerülését és a hibák kollektív kijavítását.

A szocializmus egy átmeneti társadalmi forma az osztályok nélküli kommunizmusba. Bár a termelőerők szintje kezdetben még nem elegendő a teljes szükségletek szerinti elosztásra, a legmeghatározottabb tényezők – mint az oktatás és az egészségügy – már a kezdetektől fogva a szükségletnek megfelelően ingyenesek mindenki számára. Ez a köztulajdonú, ingyenes kör a lehetőségek és a technikai fejlődés függvényében folyamatosan bővül.

IV. A proletárdiktatúra és a történelmi válaszút

A szocialista demokráciában a proletárdiktatúra – a marxista-leninista kommunista párt vezetésével – a dolgozó nép osztályérdekében a társadalmi haladást szolgálja. Feladata a munkáshatalom megszervezése, valamint a társadalom védelme az ellenforradalom és a fasiszta-kapitalizmus visszaállítására irányuló kísérletekkel szemben.

Mivel a szocializmusban az élőködés bűncselekmény, a kapitalizmus hívei valójában a törvényesített lopásra és élőködésre törekvő bűnözők, akiknek nem biztosítható a sajtó- és szólásszabadság a munkásállam alapjainak aláásására.

A történelmi tapasztalat azt bizonyítja, hogy a kapitalizmust az emberiség nem élheti túl, ha nem változtat rajta. A modern kor technikai színvonala mellett a demokrácia hiánya a pusztulásba vezet, mert a hatalom néhány élőködő felsőbbrendű kezében összpontosul, miközben a többség teljesen kiszolgáltatott.

Az emberiség előtt ma mindössze két út áll:

1. A fasisztává változott kapitalizmus: Ahol a tőke védelmében a tömegeknek semmilyen valóságos hatalma és demokráciája nem marad, és a technikai fejlődés az elnyomást szolgálja.

2. A kollektivizmus demokráciája: Ahol a termelőerők köztulajdonba vételével, tudományos tervezéssel megvalósul a valóságos gazdasági és politikai egyenlőség.

A kapitalizmust csak a kollektivizmussal lehet meghaladni – ez az emberi faj túlélésének egyetlen objektív feltétele.

Kommunista demokrácia

Kommunizmusban a termelőerők már olyan fejlettek - olyan fejlettnak kell lennie -, hogy a megtermelt értékek elosztása már a szükségletek szerint megvalósítható.

A szükségleteknek megfelelően a termelést dominánsan már a társadalom érdekében a robotok végzik, amit a tudományos világnézetre alapozottan demokratikusan szerveznek meg.

A kommunizmusban a munka a hagyományos értelemben megszűnik. A létfeltételek munkával történő megteremtése már nem motiváló tényező az emberek közötti el-
lentétre. Már nem farkasa az egyik ember a másiknak, mert erre nincs szükség.

A termelőeszközök túlnyomórészt robotok dominanciáját a kapitalizmusban a do-
logtalan emberiség nem élheti túl, mert a működési módja miatt ezekre nem lesz
szüksége a kapitalizmusnak.

Mivel az ember az ember-állat, ezért a létfeltételeiért, ha szükséges küzd, harcol akár az embertársai ellen is. A kommunizmusig ez a tendencia, így az ember-állat a kapitalizmus végéig még csak a gondolkodó állat lehet, mert az ember az embernek farkasa.

Gondolkodó emberré csak akkor válhat, ha a létszükségletei biztosítva lesznek, ami csak a kommunizmusban válik, válhat valóra.

Azonban, ha a fasiszta-kapitalizmus, a gondolkodó állat válik uralkodóvá, akkor a földön a gondolkodó anyag kipusztul és nem jut el az emberiség a kommunizmusba. A kapitalizmusban nem válik, nem válhat gondolkodó emberré az emberiség.

A kapitalizmusban a gondolkodó állatként élő emberiség a lehetőségei, a világnézete, az erkölce miatt még nem képes a valódi gazdasági-politikai-társadalmi egyen-
jogúságra alapozott demokráciában létezni, mert az ember az embernek a farkasa még.

Jelenleg a gondolkodó állat, a kapitalizmus az úr a földön és száz millió számra pusztítja az emberiséget a háborúkkal, a népiirtásokkal, a válságokkal, a nyomorral.

A kommunizmusban a társadalom életét a valódi egyenjogúságon alapuló demokráciában szervezik, a cél a társadalom és az egyén harmóniája, az emberiség érdekének a védelme.

A társadalom életének központi szervezője az állam már nem az osztályuralom eszköze, nincsenek társadalmi osztályok, mindenki egyenlő, diktatúrára nincs szükség. Az ember-állat a gondolkodó állatból a gondolkodó emberré válik a kommunizmusban.

A demokratikus szervezeteknek a tudományos világnézetre támaszkodva nagyon magas színvonalon kell szerveznie a társadalom életét, mert csak így lehetséges a társadalom, az emberiség érdekében az egyensúly, a biztonság megtartása, a megfelelő döntések megalkotása.

Az emberiség csak a szocialista/kommunista demokráciában válhat gondolkodó emberré. A szocialista/kommunista demokrácia a valódi, a gazdasági-politikai-társadalmi egyenjogúságon alapuló demokrácia, amit a kollektívizmus tesz lehetővé. A szocializmus/kommunizmusban a termelőeszközök kollektív tulajdona és működése teszi lehetővé az emberiség megosztottságának megszűnését.

Azonban ez még csak a fantázia birodalma, a ma élő emberek még ezt nehezen értetik meg, mert az ember még az embernek a farkasa, az egyéni érdekeit ez motiválja. Ezt a jövőképet megfogalmazni még csak idealista módon a képzelet segítségével lehetséges csupán.

Gondolkodó emberré válni azonban csak a valódi demokráciában, az emberi jogok biztosításával, egyenrangú, egyenjogú kollektívákban, a tudományos világnézettel lehet, ez a kommunizmus. Ha ez nem történik meg, akkor az emberiség, a gondolkodó anyag elpusztul.

Marxista fogalomlexikon

individualizmus: a burzsoá ideológiára és erkölcsre jellemző alapelv, amely az egyes személy érdekeit szembeállítja a társadalom érdekeivel; az egyéniség bálványozása, előtérbe helyezése.

Olyan magatartás, amelyre jellemző az önös érdekek mindenképp fölé helyezése, az önzés, a kapzsiság, a közösséggel való szembehelyezkedés. Az individualizmus valamennyi formájában idegen a szocializmustól, amely a kollektívizmust állítja vele szembe.

Filozófiai kislexikon

kollektívizmus: a társadalmi élet és az emberi tevékenység elve, az individualizmus ellentéte. A szocialista társadalomban a kollektívizmus a társadalmi élet valamennyi szférájában az emberi kapcsolatok egyetemes elvévé, a kommunista erkölcs egyik legfontosabb követelményévé válik.

A szocialista termelési viszonyokat kifejező kollektívizmus társadalmi alapja a szocializmusban a termelési eszközök társadalmi tulajdona, a kizsákmányolás megszűnése.

A kollektívizmus a társadalom és az egyén között olyan viszonyt tételez fel, amely-

ben a társadalom egészének fejlődése kedvező feltételeket teremt az egyén fejlődése számára, az egyén fejlődése pedig az egész társadalom haladásának feltétele.

A kollektíva gondoskodik az emberről, szükségleteinek kielégítéséről, az egyén erőinek és tehetségének teljes kibontakoztatásáról.

A kollektivizmus elve nem jelenti az egyéniség felszámolását; ellenkezőleg, az ember csak a kollektívában bontakoztathatja ki képességeit és tehetségét. A kommunizmus a kollektivizmus legmagasabb rendű formája.

Salánki László, 2026.06.16. Maglód